

E n t o m o l o g e r n a o c h n a t u r v å r d e n

På det 20:e Nordiska Entomologmötet i Köpenhamn i augusti 1986 stod entomologiska naturvårdsaspekter i centrum. De danska, norska, finska och svenska entomologföreningarnas ordföranden undertecknade ett gemensamt manifest riktat till naturvårdsmyndigheterna i de olika länderna. I manifestet ställer man följande krav:

- a) Skydd åt den lägre faunan, inbegripet insekter, skall ha samma prioritet som skyddet åt den högre faunan.
- b) Hotade eller sårbara arter eller populationer kan bara överleva om deras speciella biotop blir bevarad. Den lägre faunan ensam skall vara tillräcklig anledning att avsätta sådana skyddsområden.
- c) I skogsbruk, jordbruk och annan verksamhet bör det tas sådana hänsyn att man säkrar en fortsatt rikedom på arter och biotop typer. I vissa fall kan det finnas skäl att återskapa förlorade biotoper.

På Köpenhamnsmötet meddelades också att fångst med automatiska ljusfällor i Danmark nått en sådan omfattning att allmänheten börjat reagera mot detta "massdödande". Inför ett hot om lagstiftning med förbud mot sådan insamlingsteknik (som på Åland, eller mot nästan all fjärilsinsamling som i Västtyskland) hade de danska föreningarna rekommenderat sina medlemmar att begränsa användningen av sådana ljusfällor.

Vid Sveriges entomologiska förenings möte i Uppsala i oktober diskuterades detta ur svensk synvinkel. Fällor av denna typ har ännu inte fått någon större spridning i Sverige. SEF uppmanar svenska samlare att inte använda dessa fällor annat än för seriösa undersökningar och inventeringar, vilka i så fall bör vara förankrade hos någon institution eller godkända av SEF.

SEF tog ytterligare ett steg på den entomologiska naturvårdsvägen genom att föreslå lokalföreningarna att rekommendera sina medlemmar ett frivilligt insamlingsstopp för följande fjärilar: apollo (fastlandsformen), memosyne, boknätfjäril och därgräsfjäril på fastlandet. Skälet till detta är inte att samlandet i sig utgör ett hot mot fjärilsarterna eller deras popula-

tioner. Orsakerna till dessa arters tillbakagång eller sällsynthet betingas av miljöfaktorer eller miljöförändringar. SEF ansåg dock att svenska entomologer borde visa sitt ansvar genom att inte belasta sådana arter med insamlingsverksamhet. Dess bättre förekommer veterligen inte i Sverige insamling för kommersiella ändamål - men det gör det på kontinenten. Sådan verksamhet förtjänar inte namnet entomologi och påverkas naturligtvis inte av vare sig frivilliga insamlingstopp eller fridlysningar.

Fortfarande är det skyddet av biotoperna som är det viktiga och angelägna, men det hindrar inte att vi diskuterar etik. Diskussionen har börjat. Föreningen Sörmlandsentomologerna kommer att ta upp de ovannämnda förslagen till allmän diskussion på årsmötet.

Ingemar Struwe